

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 888. Usque Ad Annum 1000

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117921

§. 3. S. Romualdus in Catalonia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66313)

ut excogitata erant, perfecerunt. At Sæculum X.
 Petrum, postquam ambitioni litasset, pœ- A. C. 983.
 nitentia subiit tanti sceleris, & quem-
 dam Abbatem nomine Guerinum ex Ca-
 talonia, advenam, & ad diversa loca pia
 orationis causa peregrinantem consuluit.
 Marini quoque, & Romualdi consilium
 expetiit, qui unanimi judicio pronuncia-
 runt, Petrum non Ducatum modo male
 partum abjicere debere, sed etiam toti
 mundo valedicere, & in Monasterio as-
 sumpto habitu perpetuam pœnitentiam
 agere. Ille clam uxorem, & totam fa-
 miliam fugiens cum uno amicorum suo-
 rum, cui nomen Joannes Gradenicus, ad
 tres Monachos modo memoratos se con-
 tulit; tumque viri quinque conscensa na-
 vi in Cataloniam vela faciunt, & tandem
 in monasterium S. Michaelis, cui Gueri-
 nus ab anno nongentesimo septuagesimo
 tertio præerat, perveniunt. Petrus Ur-
 seolus & Joannes Gradenicus ibi Institu-
 tum Monasticum professi sunt, Marinus
 & Romualdus haud procul a monasterio
 vitam anachoreticam, cui adsueverant,
 duxerunt, iisque uno anno elapso priores
 duo quoque se socios junxerunt.

§. III.

S. Romualdus in Catalonia.

Romualdi zelus breve ita eminuit, ut
 Magistrum omnes venerarentur, &
 ipse

*Ass. SS.
 Ben. Sæc. 5.
 p. 877. Sæc.
 6. p. 312.*

Sæculum X.
A. C. 983.

n. 13.

ipse Marinus se ejus Regimini subjeceret. Uno anno nullo alio cibo in die usus est quam pugillo cocti ciceris, & anis deinde tribus ipse & Gradenicus solo frumento, quod in sudore vultus sui severant, & collegerant, nutriebantur, ut rigorem jejunii suo labore auerent. Cum Romualdus in vitis Patrum legisset, quosdam tota hebdomada, Sabbato & Dominica exceptis, jejunasse, eos imitari constituit, & annos plus quam quindecim tantum rigorem sustinuit. Postmodum refectionem, quam die Sabbati accipere solebat, in diem Jovis transtulit, tum ut consuetudinem Ecclesiæ Romanæ servaret, tum ut jejunium duorum triumve dierum, quod prius tota septimana continuabatur, facilius sustinere posset. Regulam deinde Eremiticis tradidit, ut singulis diebus jejunarent, exceptis Sabbato & Dominica, quibus olera comedere, & omnis generis potum sumere licebat. Sed in duabus per annum Quadragesimis tota Septimana jejunabant. Aliis prohibebat, ne tota die jejunarent, quamvis ipsius sæpe exemplum esset contrarium; dicebat enim, Monachum sincere ad perfectionem tendentem oportere quotidie comedere, sed tam parce, ut quotidie post mensam esturiret.

Oliba

Olibanus Comes, qui Monasterium ^{Sæculum X.}
 Cusanense possederat, ex præcipuis Ca- ^{A. C. 983.}
 taloniæ Proceribus, magnus peccator, ^{vit. Rom.}
 aliquando S. Romualdum invisit, & to- ^{n. 18.}
 tam vitæ suæ seriem tanquam Confitens
 exposuit; cui deinde vir Sanctus dixit,
 neutiquam ipsum alia ratione salvari pos-
 se, quam si vitam monasticam amplecte-
 retur. (*) Expavescens Comes respon-
 dit, viros alios in vita spiritali exerci-
 tatos, quibus eadem confessus fuisset,
 nunquam tam asperum pœnitentiæ ge-
 nus sibi injunxisse. Tum Episcopos &
 Abbates, qui principem proficiscentem
 comitabantur, vocat, & postquam omnes
 de modo pœnitentiæ deliberassent, Ro-
 mualdum justam sententiam pronuncia-
 se dixerunt, palam profitentes, se hacte-
 nus metu & reverentia humana fuisse
 cohibitos, ne Comiti suaderent, ut mo-
 nachum indueret. Igitur Olibanus con-
 siliium approbante Romualdo ad Mon-
 tem Cassinensem pergere constituit, qua-
 si piæ peregrinationis causa & deinde
 in

(*) Privatum hoc quorundam non publicum
 Ecclesiæ judicium fuit; nulla enim lege Eccle-
 siastica præcipitur, ut viri potentes, quamvis ma-
 ximi peccatores fuerint, non aliam Pœnitentiam,
 quam vitæ monasticæ professionem, subire pos-
 sint.

Hist. Eccles. Tom. XIII.   O o

Sæculum X. in illo monasterio habitum religiosum
 A C. 983. petere.

Haud diu post Sergius Romualdi parens in Monasterio S. Severi non procul Ravenna professionem Religiosam edidit, rursusque subita propositi poenitentia mutatus ad sæculum redire omnibus viribus volebat. Rem hanc monachi celeriter per nuncios ad Romualdum deferri jubent, qui, cura Comitem Olibanum Cassinum deducendi Abbati Guerino & Joanni Gradenico commissa, ad patrem proficisci & de salute periclitanti succurrere statuit. At percrebescente fama Romualdum ex Hispania migraturum, Cataloni, timentes ne tantum virum in omne tempus amitterent, deliberant, qua potissimum ratione a proposito revocandus esset, nec aliud magis certum eis occurrit remedium, quam latrones immittere, qui Romualdum interficerent; sic enim servari posse Sanctissimi viri Reliquias (*), patriæ præsidio futuras. Romualdus ab amico monitus, quantum instaret periculum, sibi totum caput rasit, & sicariis Cellulæ imminentibus, ipse summo mane, cunctis viden-

(*) Obstupescendus certe hic SS. Reliquias sibi comparandi modus. Non satis firmum vero fuisse videtur crudele propositum, a quo facile adeo dimoveri potuerunt.

videntibus, cibus se se ingurgitat. Illi Sæculum X.
amotam fuisse viro mentem existiman- A. C. 983.
tes illæsum relinquunt.

Cum ea calliditate barbaram hominum devotionem elusisset Romualdus, iter ingressus nudis pedibus & baculum manu tenens tandem Ravennam pervenit. Ibi cum Patrem habuisset, in proposito ad Sæculum revertendi obstinatum, compedes iniecit, vinculis ferreis repugnantem oneravit, verberibus acriter contudit, donec paternum corpus pessime afficiens animam sanavit, atque ad perseverandam in Monasterio compulit. Nam victa tandem est hominis pertinacia, mansit volens in monasterio, & superioris vitæ errata sancto fine emendavit.

§. IV.

Olibanus Comes convertitur.

At Olibanus Comes, amplissimis fundis filio relictis, iter in Italiam cum Abbate Guerino, Joanne Gradenico & Marino, nam Petrus Urseolus e vita migraverat, suscepit. Muli clitellarii quindecim Olibani thesauros portabant, cum vero Cassinum pervenit, familiares mirantes mœrentesque dimisit. Marinus *Chr. Cass.*
Cassini haud diu moratus in Apuliam se *l. 2. c. 19.*
contulit, & in solitudine degens tandem a grassatoribus gentis Arabicæ occiditur.